

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Symbola, similitudines. Ex Veteri, & Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS XIV. DIVITIÆ.

§. I.

Symbola, & Similitudines.

Ex Veteri, & Novo.

Non facietis deos argenteos, nec deos aureos. Ex. 20. 23. Philo Hebr. l. 1. de Mon. figuratè docens, divinos honores non convenire divitiis: feruntur enim ultro citroque ventorum in morem. Mendoza in 1. Reg. 2.

Adhæsit caput ejus quercui &c. 2. Reg. 18. 9. Absolon peccator est; mulus sensualitas est. Absolon mulo infidet, cum peccator in sensualitate delectatur. Cæsaries Absolon divitiæ sunt hujus sæculi, quereus luxuria: quereus enim cibus est porcorum. Hæc est via, de qua dicit Dominus Matth. 7. 13. *Spatiosa est via, qua ducit ad perditionem.* Quereui igitur Absolon per cæsariem pendet, quando peccator fomentò divitiarum luxuriæ iuharet. Hugo Card. hic. Si Absolon sibi crines totondisset, ex his suspensus non fuisset. Multis causa mortis divitiæ, qui eas non relecant, dando pauperibus. Stella p. 1. c. 51.

Stercora hirundinis, Tob. 2. 11. quæ cadunt de nido, sunt divitiæ hujus Mundi: hæc stercora dormientem, & pigrum, excœcant. Hugo Card. hic. S. Antonius de Pad. ser. 4. hebd. 4. in Quadr. quærit: cur scriptura ponat, fuisse stercora calida? Resp. quia stercora, nisi sint calida, non excœcant. Divitiæ stercus pretiosum sunt: sic enim divitiæ appellare soleo. S. Greg. Naz. or. 17. Addit S. Anton. sic divitiæ nisi cum ardore diligantur, non offendunt. *Divitiæ si affluant, nolite cor apponere.* Ps. 61. 11.

Viri divitiarum. Ps. 75. 6. dicuntur, qui ita divitiis adhærent, sicut uxori: quasi celebratum esset matrimonium inter eos, & divitiæ. Hi, cum post mortem evigilant, nihil inveniunt in manibus suis. Hugo Card. hic.

Nè fortè implantur extranei viribus tuis. Prov. 5. 10. id est, facultatibus, & opibus. Job 31. 24. *Si putavi aurum robur meum.* Prov. 10. 15. *Substantia divitiis, urbs fortitudinis ejus.* Cornelius hic.

Non erigas oculos tuos ad opes, quia faciunt sibi pennas quasi aquila. Prov. 23. 5. I. Aquila & robore, & volatu, & prædatione, cæteras aves antecellit; sic divitiæ. II. Aquilæ volant celerrimè; ac cum in terra pabulum ceperint, illicò in cœlum avolant. Sic & opes. III. pennæ aquilæ, mixtæ pennis anserum, aliarumq; avium, eas arefaciunt, & consumunt: sic & opes iniquè partæ reliquas etiam justè partas devorant. Cornelius hic.

Dabu eis bibere vinum. Jer. 35. 2. Dæmones aliquando exhibent se matres, dantes duo ubera sua, id est, divitiis, & honores: de primo *Polyanb. sacr. Tom. I.*

ubere fugitur lac voluptatis, de secundo lac vanitatis. Hugo Card. hic.

Requiescit in sæcibus suis. Jer. 48. 11. Lyr. fœces sunt divitiæ: quia, sicut vinum fœcibus, sic regna divitiis conservantur. Id. hic.

Dixit Ephraim: dives effectus sum, inventi idolum mihi. Os. 12. 8. idolum vocat suas opes. Chald. *inveni mihi pecuniam,* quæ, quasi tyrannus mihi vim inferi, & violenter opprimit. Id. hic.

Væ ei, qui multiplicat non sua! usquequo, & aggravat contra se densum lutum. Habac. 2. 6. Densum vocat: quia pertinaciis adhæret, ægrius eluitur, incidens difficilius emergit. Job. 41. 21. *sternes sibi (diabolus) aurum, quasi lutum.* Mendoza in 1. Reg. 3.

Obsulerunt ei aurum, thus & myrrham. Matth. 2. 11. Quam inops etiam in suis gazis humana opulentiâ! aurum offerri sinè myrrhâ non valuit. Ad eò opibus amarities est concreta; quis enim sinè dolore divitiis cumulavit? Magos Mundus imitatur: qui primùm aurum exprimit, thus, myrrhæ conjunctione corrupturus. An non myrrham post aurum demessit sepultus igne epulo? Quæ autem conjunctio thuris cum auro? utrumque trahunt divitiæ secum, thus, & myrrham: vix enim aurum haberi potest, quin adoretur: avaritia enim servitus est, ait Paulus. Vides, non opum nos dominos esse; sed vel sacrificulos, vel victimas. Nec myrrhâ divitiæ carere solent, quas curæ innumera sepiunt. Oliva l. 12. Strom. hic.

Relictis retibus. Matth. 4. 20. Rete sunt divitiæ sæculares, S. Thom. in Festo S. Andreae.

§. II.

Quorum divitiæ magnæ?

Cum David Salomoni pro templo reliquerit 1. Patal. 22. 14. *auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum,* sequitur eum reliquisse illi bis mille, & quadringentes milliones auri; millionem verò decies centena millia: quæ summa auri vix in tota Europa inveniretur. Quam David non tam suâ indultriâ, quam DEI benedictione, comparavit. Cornelius in Ex. 38.

Coacervavi mihi argentum, & aurum. Eccle. 2. 8. David pro fabrica templi reliquit ei mille millia talentorum. Sallianus in annalibus, hæc Davidis talentorum auri, & argenti millia, censet confecisse 2672. milliones, ac insuper 125. millia nummorum aureorum. Budæus l. 4. de asse, putat has Davidis opes Salomoni relictas, fuisse decies majores, quam Darii ultimi regis Persarum, quas eò victò occupavit Alexander. Ex his patet, quàm immensæ fuerint opes Salomonis: DEUS enim in sinum ejus aurum, & argentum, undequaque congerere videbatur; & ipse suâ sapientiâ mille modos illud congeren-

Ooo 2

geren-